

Božič je praznik učlovečenja božje besede. *Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalega* (Jn 1, 1–3). Božja beseda je Adamu in Evi prepovedala jesti od sadu drevesa spoznanja, onadva pa sta prepoved prekršila in se tako oddaljila od Boga. Prav tako se je izpred Božjega obličja pregnal morilec Kajn. S pravičnim Noetom pa se začneta zgodovina Božjega ljudstva, zgodovina vračanja k Bogu. Bog mu je zapovedal zgraditi ladjo in da je z njo rešil sebe, svojo družino in živalstvo sveta, medtem ko je voda vesoljnega potopa z zemljinega površja izmila vso nečistočo. Abrahamu je Bog preskušal: bo človek pripravljen darovati Bogu svojega sina edinca? Božja previdnost je Izraelcem preskrbela zastopnika v Egiptu, za nekaj srebrnikov prodanega Jožefa, ki je kasneje gostil svoje izdajalske brate in njihov rod, ko jih je pestila lakota. Ko je bilo judovsko ljudstvo kasneje zasluženo, se jih je Bog spomnil: iz gorečega grma je Mojzes zaslišal Božjo besedo, ki je izpeljala ljudstvo po sredi prek morja iz Egipta. Bog je ljudstvu dal zapovedi in ga ni zapustil niti, ko mu je to obrnilo hrbet in po božje častilo zlato tele. Ne, popeljal ga je prek puščave in Jordana v obljubljeni Jeruzalem, kjer sta David in Salomon zgradila sijajen tempelj, da so vanj postavili skrinjo zaveze.

Z Jezusovim rojstvom Bog še aktivneje vstopi v človeško zgodovino. Tako kot so se očaki na egiptovskih in palestinskih hribih približevali Bogu, se je Bog približal človeku, ko se je spustil na betlehemske griče. *Dobrota in zvestoba se bosta srečali, pravičnost in mir se bosta poljubila. Iz zemlje bo pognala zvestoba, z nebes bo gledala pravičnost* (Ps 85, 10–12). Angeli zdaj ne branijo več drevesa življenja, temveč vabijo k njemu. Bog pošilja svojo skrinjo zaveze – kot Abraham tudi Bog daruje sina edinca, da bo, prodan za nekaj srebrnikov, na onem svetu pripravil prostor za svoje brate.

Naj se Božja beseda učlovečuje tudi v nas! S krstom smo bili očiščeni izvirnega greha, kot se je Božje ljudstvo očiščevalo v vodah morij in potokov, prek katerih ga je vodila Božja roka. Tudi vsakega od nas Bog vodi po dolgi poti prek suženjstev in puščav, padcev, vzponov in očiščevanj proti obljubljeni deželi, kjer se bomo nekoč srečali z Njim. Da bi bilo doživljanje letošnjega božiča nov korak na tej poti, vam želimo

vaši jasličarji